

Fővárosi Ítéltábla  
11.Bf.361/2016/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. május 19. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**Í T É L E T E T:**

A terrorcselekmény büntette miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. október 21. napján kihirdetett **31.B.541/2016/11.** számú ítéletét

**megváltoztatja:**

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát **fogházban állapítja meg.**

A vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól **előzetesen mentesíti.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az eljárás során felmerült összesen **3.629.345.- (hárommillió-hatszázhuszonkilencezer-háromszáznegyvenöt) forint** büntügyi költségből köteles megfizetni a vádlott **26.320.- (huszonhatezer-háromszázhusz) forint** büntügyi költséget a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívása szerint.

A másodfokú eljárás során felmerült **5.000.- (ötezer) forint** büntügyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: **(személyazonosító igazolvány szám).**

**Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.**

**I N D O K O L Á S**

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett terrorcselekmény büntetében [Btk. 316. §] és 1 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést utólagos végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani, illetve hogy a vádlott a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetén legkorábban a 2/3-ának letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.645/2016/1., 2., 3., 4., 5., 6. tétel alatti bűnjelek lefoglalását fenntartotta és azokat a továbbiakban az iratok között rendelte kezelni. A további bűnjelek lefoglalását megszüntette és a 39., 40., 41., 42., 43. tétel alattiakat kiadni rendelte vádlott neve vádlottnak, míg a többi bűnjel megsemmisítését rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eddig felmerült 26.320.-Ft büntügyi költség megfizetésére, és megállapította,

hogy 3.603.025.-Ft bűnügyi költséget az állam visel.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, valamint a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés megváltoztatása és a vádlottnak az első fokú ítéletben megállapítottához képest lényegesen nagyobb mértékű bűnügyi költség viselésére kötelezése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, valamint a próbaidő tartamának súlyosítását, a felmerült bűnügyi költségnek az első fokú ítélethez képest a vádlott nagyobb mértékű viselésére kötelezését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

vádlott neve vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott életkorára és beismerő vallomására figyelemmel az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ügyészi fellebbezés alaptalan.

Az első fokú ítélet ellen bejelentett ügyészi fellebbezés folytán az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett tényállás-felderítési feladatának, további bizonyításnak helye nem volt, ilyen indítványt az arra jogosultak sem terjesztettek elő.

A törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget téve értékelte a beszerzett bizonyítékokat. Részletesen számot adott arról, hogy a tényállást miért vádlott neve vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, a nyomozati iratok II. kötet 1171. lapszáma alatti, 2015. augusztus 8. napján készített jelentés, az (település neve)-i Postahivatalban rögzített kamerafelvétel, a nyomozás során lefoglalt levelek, és a nyomozati iratok 239. lapszáma alatti genetikai szakvélemény alapján állapította meg. Indokolása iratszerű és logikus volt, s azt csak annyiban egészítette ki az ítélet tábla, hogy a vádlott beismerő vallomását alátámasztották továbbá a nyomozati iratok 127-130. lapszáma alatti pszichológus szaktanácsadói vélemény, a 133. lapszám alatti Alkotmányvédelmi Hivatal szakvéleménye, a nyomozati iratok 283. lapszáma alatti írásszakértői vélemény és a nyomozati iratok 293. lapszáma alatti nyelvész szakértői vélemény tartalma is.

A bizonyítási eljárás lefolytatását követően megállapított tényállást az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - az iratok egybehangzó adatai alapján - mindössze annyival egészített ki, hogy a vádlott beteg feleségét ápolja.

Mindezzel együtt teljes egészében helyes és hiánytalan a tényállás, s az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést vádlott neve vádlott bűnösségére, és a bűncselekményt is helyesen minősítette.

Elmulasztotta az elsőfokú bíróság ugyanakkor annak a vizsgálatát, hogy a folytatólagos bűncselekmény elkövetéskor, azaz 2015. július 10. napján hatályban volt Büntető Törvénykönyv a

terrorcselekmény vonatkozásában a 2016. július 17. napi hatállyal módosult akként, hogy 316. § a) és b) pontja került meghatározásra, a büntetési tétel azonban változatlan maradt.

Ezt az ítéletábra pótolta és megállapította, hogy a törvényszék a Btk. 2.§ (1) bekezdése alapján ezzel együtt is helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályban volt törvényt a bűncselekmény elbírálása során.

Helytállóan állapította meg, hogy vádlott neve vádlott azzal a cselekményével, hogy a jegybank elnököt mint a Magyar Nemzeti Bank nevében eljárni jogosult személyt a Büntető Törvénykönyvben meghatározott bűncselekmény elkövetésével, emberöléssel fenyegetve arra akarta kényszeríteni, hogy egy gazdasági társaság által ki nem fizetett befektetést kifizettessen, és a Btk. 314. § (4) bekezdésének a) pontja szerint az emberölés [Btk. 160.§ (1)-(2) bekezdés] személy elleni erőszakos bűncselekménynek minősül. Ezáltal magatartása a törvényi tényállást kimerítette, miután a Btk. 314. §-a alapján aki abból a célból, hogy - többek között - állami szervet arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen, vagy eltűnjön, személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el, az megvalósítja a terrorcselekményt.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények mindössze annyiban szorultak helyesbítésre, hogy az enyhítő körülmények köréből - osztva az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a cselekmény emberileg elfogadható motívumú - mellőzte annak erkölcsileg elfogadható jellegét, ugyanis erkölcsileg nem lehet elfogadható bűncselekmény elkövetése.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a 2-8 évig terjedő szabadságvesztés büntetési tételkerethez képest a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontjában meghatározott ún. enyhítő rendelkezés alkalmazása mellett a kiszabott szabadságvesztést a törvényi minimumban, 1 évben határozta meg és azt is, hogy a szabadságvesztés végrehajtását a 85 éves vádlottal szemben a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján törvényi minimumban meghatározott próbaidőre felfüggesztette. A büntetés nemének mértéknek ugyanis mind az általános, mind pedig az egyéni bűnmegelőzési célt kell szolgálnia és kifejeznie. A kifejezetten példamutató életet élő, emberileg érthető motívumtól vezérelten a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt elkövető 85 éves, beteg feleségét ápoló vádlott esetében indokolatlan a szabadságvesztés büntetés, illetőleg a próbaidő súlyosítása.

Ugyanezen körülményekre figyelemmel az ítéletábra vádlott neve vádlottal szemben a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó börtön végrehajtási fokozatnál a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, fogház végrehajtási fokozatot határozott meg [Btk. 37. § (1) bekezdés], a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetére.

Észlelte az ítéletábra, hogy a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott esetén az elsőfokú bíróság hivatalból nem vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét (8/2015. (IV. 17.) AB határozat). Ezt pótolva, az ítéletábra ezen vizsgálatot lefolytatta és megállapította, hogy az idős korú, büntetlen előéletű, egész életében a hazájáért dolgozó, példamutató életvitelt folytató vádlott mindenképpen érdemes a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásával a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre. Ezért őt a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetesen mentesítette.

Az ügyészi fellebbezés támadta az elsőfokú bíróság bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését is. E körben az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség szükségessége vonatkozásában ugyan ellentmondásosan indokolta rendelkezését akként, hogy

megkérdőjelezte a magas szakértői díjjal járó szakvélemények szükségességét, és mindemellett a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul nagynak állapította meg azt. Ezt helyesbítve az ítélőtábla megállapította, hogy a nyomozás során elrendelt szakértői vizsgálatok szükségesek voltak, a vádlott terhére megállapított bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához mérten azonban aránytalanul eltúlzott a felmerült bűnügyi költség összege. Ezért, az elsőfokú bíróság azon rendelkezése, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből mindössze a kirendelt védő díjával összefüggő 26.320.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat, helyesnek bizonyult.

A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint. Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, amelyre figyelemmel azokat az ítélőtábla a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta azzal, hogy - a fentebb kifejtetteknek megfelelően - az eljárás során felmerült összesen 3.629.345.-Ft bűnügyi költségből köteles megfizetni a vádlott 26.320.-Ft bűnügyi költséget a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívása szerint.

Miután a fellebbezési eljárás során az ügyészi fellebbezés eredményre nem vezetett, a vádlott kirendelt védőjének díjával kapcsolatban felmerült 5.000.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján.

Megállapította az ítélőtábla a vádlott személyazonosító igazolványának számát.

Az ítélet elleni fellebbezés a Be. 386. §-a alapján kizárt.

Szeged, 2017. május 19.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.  
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.  
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.  
bíró

A Fővárosi Ítélőtábla 11.Bf.361/2016/5. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 31.B.541/2016/11. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2017. május 19.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.  
a tanács elnöke